

عنوان مقاله:

تحلیل عوامل موثر برانزوای بافتهای شهری نمونه موردی: تپه مصلاهمدان ایران

محل انتشار:

سومین همایش ملی عمران شهری (سال: 1390)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسندگان:

گلرخ دانشگر مقدم - عضو هیئت علمی دانشگاه آزاد اسلامی واحد همدان

نگار میدانچی - دانشجوی کارشناسی ارشد معماری

خلاصه مقاله:

بطور کلی ساختار شهر متشکل از محلات شهر هریک با یکی دو مرکز محله مرکز شهر و گذرهای اصلی به مثابه عناصر پیونددهنده مرکز محلات با هم و با مرکز شهر بوده است که گاه این نظام از هم گسیخته شده باعث انفصال بافتهای شهری می شود قطع ارتباط فیزیکی موجب بوجود آمدن عواملی می شود که انزوا را به برخی از بافت های شهر تحمیل می کند در نتیجه این انزوا بافت از نظر عملکردی ارتباطی خدماتی و اجتماعی دچار اختلال می شود شماری از بافتهای قدیمی و فرسوده تاریخی که دارای کالبد کهنه و شبکه ارتباطی تنگنا دار هستند به انزوا و درونگرایی رسیده اند این بافت ها فقط به دلایل محدود و مشخصی خط ارتباطی با بقیه شهر دارند که گاه حتی محدود به جنبه های آسیب شناختی و بزهکارانه است. همچنین آسیب های کالبدی و اجتماعی فراوانی در نبود همسازی میان بافت قدیم و جدید شکل می گیرد این مقاله سعی دارد با رویکردی تحلیلی به بررسی پدیده انزوا در بافت شهر بپردازد و با تحلیل عوامل موثر برانزوا در شهرها با ایجاد چارچوب نظری به بررسی تپه مصلای همدان به عنوان نمونه موردی به تبیین نتایج برآید درن نمونه موردی این مقاله عوامل تاثیر گذار بر انزوای تپه مصلای همدان به عنوان بخشی از مرکز شهر همدان و روند تدریجی فرسودگی آن را از طریق دو مدل تحلیلی مورد بررسی قرار داده می شود

کلمات کلیدی:

انزوا، فرسودگی، بافت شهری، مرکز شهر، تپه مصلای

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/130018>

